

permittente, ut invictæ patiētiae, ac profundissimæ humilitatis exémplar præbéreret.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiae. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi.

Caritate erga proximum singuláriter enítuit: nam sæpe noctes ducebant sónmes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviendo infirmis occupáta, quarum aliquando úlcera lambens sanávit. Infidélum et peccatórum perditionem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univeráns coeli deliciis, quibus copiose affluébat, heróica virtute renuntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem, longa et gravissima infirmitate exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta Maii, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætatis sue. Eam multis in vita et post mor-

tem miraculis claram Clemens nonus sanctárum Virginum número ascripsit: cujus corpus in præsentem diem incorrúptum conservátur.

R. Afferéntur Regi. [133] In iij. Nocturno, Homilia. Sæpe vos, fratres. de Communi. [136] In ij. Vesperis, Commem. simplicis, ut infra.

DIE XXX. MAII.

S. Felicis I.

Papæ et Martyris.

Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit; fundátus enim erat supra firmam petram. **V.** Glória et honore.

Oratio.

Tnfirmitatem nostram respice omnípotens Deus: et quia pondus propriae actionis gravat, beati Felícis Mártiris tui atque Pontificis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii.

Felix Románus, pater Constantio, Au-reliano imperatóre præfuit Ecclésiae. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlcras Már-

tyrum celebraréatur. Qui cum mense Decembri habuisset ordinaciones duas, et creáset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per diuersa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica, quam a se aedificatam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vinti novem.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custódit eam. **V.** Justus.

DIE XXXI. MAII.

S. Angelæ Mericiæ

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter seq.

Oratio.

Deus, qui novum per beatam Angelam sacrarum Virginum collégium in Ecclésia tua florescere voluísti: da nobis ejus intercessione angelicis móribus vivere; ut terrenis omnibus abdicatis, gáudiis pérfrui mereámur aeternis. Per Dóminum.

Fit Commem. S. Petronillæ Virg. Aña. Simile est regnum cœlorum hō-

mini negotiatóri quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. **V.** Diffusa est.

Oratio.

Exaudi nos Deus salváris noster: ut sicut de beatæ Petronillæ Virginis tuæ festivitaté gaudemus, ita piæ devotionis erudiámur affectu. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ii.

Angela Mericia Decentiáni, Veronensis dicecésis oppido, ad lacum Benácum in ditione Véneta piis orta paréntibus, a prima ætate virginitatis lílum, quod perpétuo serváre statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornátu abhorrrens egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studiōse foedávit, ut cœlesti dumtaxat animarum Sponso placéret. In ipso autem adolescētiae flore paréntibus orbáta, austrioris vitæ desidério in désertum locum aufugere tentávit: sed ab avúnculo prohibita novit præstare domi, quod in solitúdine

non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa; carnem non nisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpébat somnum: daemonem vero sub lucentis Angeli forma sibi illudere conantem agnóvit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et hábitum ac regulam Tertiordinis sancti Francisci ampléxa, evangélicam paupertatem virginitatis laudi conjúnxit.

R Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter déxtera tua. **V** Spécie tua et pulchritudine tua, intende, próspera procede, et regna. — Et.

Lectio vi.

NUllum pietatis officium erga próximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex mendicato victu superésset, largiebatur; libenter ministrabat ægrótis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis,

vel reis véniam impetraret, vel infénsos ívicem reconciliaret ánimos, vel e vitiórum ceno sceléstos revocáret. Angelorum pane, quem únice esuriébat, frequentissime refécta, tanta caritatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religione obívit, quo in itinere et vi- sum, quem ad Cydónias appúlsa oras amiserat, eódem regreßa recuperávit, et barbarórum captivitatem ac naufrágium imminens divinitus evásit. Romam dénique firmam Ecclésiae petram ve- neratúra, et amplissimæ jubilæi véniae percúpida, sedénte Cleménte séptimo accéssit; quam summus Póntifex allocútus, ejusdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam alio cœlitus vocatam agnóvit.

R Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiae. **V** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vii.

BRÍXIAM itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi virginum societatem, sicut colesti voce ac visione mandatum sibi fúerat, sub certa disciplina, sanctis que vivendi régulis constituit, quam sanctæ Ursulæ invictæ Virginum ducis patrocínio ac nōmine insignivit: eam vero perennem futuram morti proxima prædixit. Tandem prope septuagenaria, dives méritis evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februarii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi, cuius cadáver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile, ac vivo simillimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abundat, Sanctorum reliquias repósto, plurima ad ejus sepulcrum agi statim cœpere miracula: quorum fama late diffusa, non Bríxiæ modo, et Decentiáni, sed alibi etiam vulgo cœpit nuncupári Beata, ejusque imágo aris impóni; imo

sanctus ipse Cárrolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab apostólica Sede in sanctarum Virginum album referréatur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jándiu a pópolis exhibitum, et tum locorum ordinariis probátum, tum plúribus étiam summorum Pontificum indultis munítm, Clemens Papa decimostertius solémni decretó ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probatis insignem, Pius Papa séptimus solémni canonizatióne in Vaticána basílica perácta, die vigésima quarta Maii anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctarum Virginum catálogo ascrípsit.

R Afferéntur. [133]

In iij. Nocturno, Homilia.
Sæpe vos, fratres. **de Communi.** [136]

In Laudibus Commem.
simpl. Aña. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in aeternum.

V Spécie tua.
Oratio. Exaudi nos. **ut supra.** 449.

